

Drøftelse af det, det kunde jo blive temmelig meget.

De øvrige Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, antager jeg, den højtærede Minister vil svare paa, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg har ikke mærket, at vort Land har lidt nogen Beskæmmelse, at der har været Beskæmmelse over store Dele af vort Folk paa Grund af de Forhold, det ærede Medlem omtalte; det kender jeg ikke noget til, og det er temmelig sikkert, at det er der ikke Tale om.

Jeg har indskrænket mig til at omtale nogle enkelte Punkter, som ere fremdragne af de to foregaaende ærede Talere, navnlig den første af dem (P. G. C. Jensen), og jeg skal i det hele taget ikke komme ind paa at omtale Enkeltheder i selve Finanslovsforslaget. Jeg skal kun sige som en almindelig Bemærkning, at naar Udgifterne ere stærkt stigende og have været det i de sidste Aar, er det, som ogsaa den højtærede Finansminister har gjort Rede for, en Følge af humane Love, humane Formaal, der kræve Udgifter, og en Følge af Love, der støtte vore forskellige Erhverv. Og det er udmærket, synes det mig, at vi kunne gøre dette, have haft Raad til at kunne gøre det, og at samtidig vor Kassebeholdning er stegen Aar for Aar, saa den nu er over 40 Mill. Kr., medens den for faa Aar siden var Nul, kan jeg gerne sige; for ikke ret mange Aar siden var den endog kommen paa den anden Side af Nulpunktet, idet vi havde gjort et midlertidigt Laan i Nationalbanken. Kassebeholdningen er gaaet frem Aar for Aar til Trods for alt, hvad vi have ofret paa humane Formaal. Og jeg glæder mig over, at ogsaa dette Lovforslag indeholder mange gode Bevillinger med Hensyn til humane Formaal og til Støtte for vore forskellige Erhverv, saa det forekommer mig, at Indholdet af dette Forslag er saaledes, at vi udmærket godt kunne være det bekendt, og at vi kunne være glade ved det. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til Vedtagelse, saaledes som det foreligger.

Frijs: Ja, det er jo et mørkt Syn, som de to ærede Medlemmer for 2den Kreds (P. G. C. Jensen og Bramsen) have paa vor finansielle Status, og jeg kan til en vis Grad give dem Ret, thi den ser ikke saa overordentlig lovende ud. Hvis det Deficit, som findes paa den nuværende Finanslov, var det endelige Resultat, vilde jeg ikke finde, at der var noget foruroligende deri; men vi maa ikke glemme, at

vi have her i Landstinget i de sidste Dage haft store og vigtige Lovforslag, som, hvis de blive til Lov, ville forøge Udgiften ganske betydeligt, og vi kunne i en nær Fremtid vente endnu flere. Vi maa ikke glemme, at vi have for nylig her i Hovedstaden haft en Finanskrisse, som takket være Regeringsmagtens og de store Bankers Resoluthed blev stoppet. Men Uroen er ikke dermed ude af Verden, vi maa ikke være blinde for, at Situationen er alvorlig, og vi maa som gode Husholdere derfor tage Hensyn til, hvad vi have Lov til at bruge. Selv naar Talen er om gode, formaalstjenlige Foranstaltninger, som man under andre almindelige Forhold med Glæde kunde være være gaaet til, maa vi nu i Statslivet som i det private Liv tage Hensyn til den øjeblikkelige økonomiske Stilling.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) angreb jo i sin Tale ikke alene Finansministerens, men Ministeriets Stilling til fremmede Lande meget stærkt. Hvis det var, som det ærede Medlem sagde, hvis virkelig den Mistanke, som det ærede Medlem siger, at vi have vakt om, at vi gravitere henimod en bestemt Magt, var begrundet, vilde jeg staa ganske paa samme Side som det ærede Medlem. Men jeg kan ikke se, at noget har fundet Sted, som kan begrunde en saadan Mistanke, og jeg ser ikke i de Forhandlinger, som ere førte, men som, medens Toldlovsforslaget behandles, ikke ere fortsatte, noget Skridt henimod en bestemt Magt. Hvis det er rigtigt, hvad jeg tror, det er, at det er tvivlsomt, om vi have en Mestbegunstigelsestraktat med det tyske Rige, og hvis det er sandt, hvad jeg ogsaa tror, det er, at Tyskland overhovedet — det vil sige det tyske Rige — ikke er til Sinds mere at gaa ind paa Mestbegunstigelsestraktater, men ønsker Tariftraktater, kan jeg ikke indse andet, end at vi med Hensyn til de store og vigtige Forretningsforbindelser, som vi have med Tyskland, med Henblik paa den store Eksport, vi have til Tyskland, ogsaa maa søge at faa disse Forhold ordnede. Jeg ser ikke deri noget som helst Skridt til en Politik, der kan betegnes som Preferencepolitik. Jeg har hørt, og det vide vi alle gennem løse Rygter, gennem hvad man siger Mand og Mand imellem, at der skulde være sket noget i den Retning. Jeg har ikke set noget som helst, som giver et virkelig Fingerpeg i den Retning. Jeg henholder mig til Konseilspræsidentens Ord; det er Konseilspræsidenten, som har sagt, at noget saadant er ikke sket, og at noget saadant vil ikke ske, da vi maa gaa